

GENRE: Bibelstudier

TITEL: Kampen mellem godt og ondt

INTRODUKTION

Dette er niende oplæg af ti i serien "Galaterbrevet". I bliver ledt gennem Gal 5,13-26 og kommer til at fokusere på, at "kødets lyster" ikke bare har konsekvenser for én selv. Der bliver lagt op til at dvæle ved synden for at forstå mere af det liv og frihed, vi som er kaldet til.

FORFATTER:	Peter Kiel Bjørnholt Jensen	ALDERSGRUPPE:	17-30+
VARIGHED:	90 minutter	SESSION:	9 af 10

Beskrivelse

Dette er niende oplæg af ti i serien "Galaterbrevet". I bliver ledt gennem Gal 5,13-26 og kommer til at fokusere på, at "kødets lyster" ikke bare har konsekvenser for én selv. I oplægget bliver der lagt op til at dvæle ved synden for at forstå mere af det liv og den frihed, vi som kristne er kaldet til.

Forberedelse

Læs teksten på forhånd, inden I mødes.

Skriv en synd ned på forhånd, som du kæmper med eller har kæmpet med. Sedlen skal ikke fremvises til de andre på aftenen.

Indledning

Kampen mod synden og kampen om at give Gud mere plads i vores tanker og liv fylder meget for en kristen, men det er dog ikke en kamp som kæmpes alene, selvom det ofte kan føles sådan. Selvom striden foregår på mange forskellige måder hos os hver især, er det vigtigt, at vi stiller os i den kamp sammen og hjælper hinanden med vejledning og trøst og derved lader Ånden gøre sin gerning hos os.

Det er Guds ord, I tager udgangspunkt i, og det ord har det med at afsløre vores svageste sider. Det er vigtigt, at I i gruppen fokuserer på at hjælpe hinanden og er opmærksomme på hinanden, da oplægget godt kan virke hårdt at gennemgå.

Tag en runde og snak om følgende spørgsmål: Hvad er synd egentlig, og hvilke konsekvenser har den? Hvad vil det sige, at vi står sammen i kampen mod synden?

Bøn

Bed sammen inden I går til bibelteksten. Bekend over for Gud, at I er syndere, der ikke altid går den vej, som han vil, og at I har brug for hans frelse ved Jesus Kristus. Bed om at Helligånden må være med jer i aften og bruge jer hver især ind i hinandens liv.

Hoveddel

Kødets gerninger (Gal 5,19-21)

Flere af de ord, som Paulus bruger for forskellige synder, er ikke lette at forstå: "Kiv, nid, trolddom"? Og han skriver efter sin oprensning af synderne: "...og mere af samme slags." (v. 21b). Det er altså ikke en udtømmende liste over al synd, som findes. Det er egentlig også sagen uvedkommende at få listet alle former for synd op, for Paulus begynder jo med at skrive: "Kødets gerninger er velkendte" (v. 19a). Kødets gerninger - eller synden - er velkendte for os mennesker. Vi behøver slet ikke en liste over dem alle, for vi kender dem godt. Vi kender synden i vores liv så godt, at vi faktisk prøver at glemme det lidt ind i mellem. Vi forsøger at tænke på noget andet og distrahere os selv med arbejde og forskellige gøremål, så det ikke kommer til at fylde så meget i vores tanker.

Det er meget oppe i tiden, at vi skal tage ja-hatten på og fokuserer på de lyse sider i tilværelsen. Synden kan vi endda gøre til en bagatel eller være lidt humoristiske omkring: "Man må godt køre lidt for stærkt nogle gange", "Nogle gange bliver man jo bare nødt til at lyve, og hvad han ikke ved, har han ikke ondt af" eller "Nogle mennesker ER jo bare helt vildt irriterende at være sammen med".

- Kender I til, at man forsøger at glemme eller bagatellisere synden? Kom gerne med eksempler.

Nu skal I hverken bagatellisere synden, være humoristiske omkring den eller forsøge at glemme den. I stedet skal I bruge de næste minutter på at dvæle ved jeres synd. Få én til at læse Paulus' liste over synd langsomt op (v. 19-21a). Sid bagefter i stilhed og tænk over den synd I kæmper med eller har kæmpet med (brug evt. jeres sedler fra forberedelsen nu). Når tiden er gået, læser en anden person den sidste del af vers 21. Sid i stilhed i et par minutter og tænk over det.

- Hvordan havde du det med at dvæle ved synden? Og hvad gør tanken om IKKE at skulle arve Guds rige ved jer?

Kaldet til frihed (Gal 5,13-14)

Vi er kaldet til frihed, siger Paulus. En frihed fra loven, som indebærer vished om, at Jesus frelser os på den sidste dag. Men det er en frihed, som vi ikke skal bruge som undskyldning (påskud) for den synd, vi begår.

Er det alligevel ikke sådan, vi nogle gange selv handler? Den ene dag begår vi en synd, måske beder vi om tilgivelse for synden, og dagen efter begår vi den samme synd igen. Hvorfor? Er det ikke underligt, at vi ikke i stedet siger: "Tilgiv mig Gud. Nu vil jeg gøre alt for ikke at begå den synd igen!" ?

- Hvorfor kan vi blive ved med at begå den samme synd igen og igen?

"...men tjen hinanden i kærlighed. [...] Du skal elske din næste som dig selv." skriver Paulus for at sige, hvad vi i stedet skal bruge friheden til.

- Hvorfor skal friheden bruges til at elske andre i stedet for som en undskyldning til at begå synd? Og hvorfor mon Paulus stiller de to ting op mod hinanden?

Pas på I ikke bider og slider i hinanden??? (Gal 5,15-18)

Paulus giver her en pædagogisk forklaring på, at kødets lyst står Ånden imod. Ånden er Helligånden. Det er måske let nok at forstå, at det er sådan det forholder sig, men vi må huske på, at Paulus ikke bare taler om den individuelle kamp mellem det gode og det onde her. Nej, Paulus taler om relationer i menigheden, og at de skal passe på med ikke at bide og slide i hinanden.

- Hvad betyder det "at bide og slide i hinanden"?

Paulus har i Galaterbrevet haft travlt med at forklare, at de ikke må bilde sig ind, at det at lade sig omskære og følge andre gamle moselove er nødvendigt for at opnå frelse. Her siger han, at de skal huske, at: "Hele loven er opfyldt i det ene ord: Du skal elske din næste som dig selv". Når Paulus så siger, at de ikke skal følge kødets lyst ved at bide og slide i hinanden, betyder det altså også, at de skal passe på med ikke at sætte lighedstegn mellem gerninger (eks. omskærelse) og frelse og hjerteløst gå i kødet på hinanden for at fordømme hinandens livsførelse. Nej! Den slags står nemlig Ånden imod, og derved kan der komme hård strid mellem kristne brødre og søstre.

Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden (Gal 5,22-23)

Nu kommer den gode slutning på dette afsnit: Åndens frugter! Ligesom kødets lyster er de egentlig også velkendte, og man kunne sikkert også opliste flere. Paulus understreger bagefter, at: "...alt dette er loven ikke imod!" Det gør han måske for igen at sige, at de lige så vel kan handle på de oplistede måder og stadig have lovbogen i hånden.

Men for os, der står i kampen mellem det gode og det onde, kødets lyster og Åndens frugter, bliver nogle af Åndens frugter måske til en dårlig samvittighed, fordi vi ser, at vi ikke lever op til det hele, selvom vi er kristne. Hver af Åndens frugter kan siges at have en "rådden frugt" som modpart. Kærlighedens rådde frugt kunne være had, og glædens rådde frugt kunne være vrede.

- Sæt selv de "rådde frugter" på resten af Åndens frugter i Paulus' liste.
- Hvorfor tror I, at det er Åndens frugter, som Gud vil, at vi skal handle efter?

Jesus (Gal 5,24)

I kampen mellem det gode og det onde, må vi aldrig nogensinde trække JESUS ud af ligningen! Fordi han døde for os, er alle kødets lyster og syndige gerninger korsfæstet med ham. Kampen kæmper vi ikke, fordi Jesus døde på korset, men det er derfor, vi overhovedet kan kæmpe. Mind dig selv og hinanden om, at Jesus gjorde det af kærlighed til dig, og at han ikke bare vandt kampen på korset, men har gjort det muligt, at Helligånden kan kæmpe med dig - så du kan leve i Ånden.

- Hvordan kan man hjælpe hinanden, når man er træt og frustreret over kampen mod "kødet"? Hvilken rolle har Jesus her?

Fælles vandring (Gal 5,25-26)

I indledningen og beskrivelsen til oplægget står der, at kampen mellem det gode og det onde ikke kæmpes alene, og at Helligånden virker gennem os til at hjælpe hinanden i kampen. Det at vandre i Ånden er ikke en solo-opgave (som oplæg 2 også er inde på), det er noget vi gør sammen, for sådan har Gud villet det.

- Brug lige 2 minutter i stilhed på at tænke over, at Gud har villet, at vi skulle kæmpe og vandre i fællesskab. Del jeres tanker med hinanden bagefter.

Tidligere i teksten var vi inde på, at vi skal elske hinanden i stedet for at følge kødets lyster. I det sidste vers (26) skriver Paulus: "... lad os ikke tirre og misunde hinanden". Kampen kan måske i virkeligheden blive et kapløb mod hinanden. Måske ser nogle på andre i gruppen som større vindere end andre, fordi deres synd virker mindre.

- Prøv at være ærlige over for hinanden og tal om, om der er nogen I godt kan misunde? Det kunne være andre i gruppens liv eller andre i jeres kristne fællesskab.

Anvendelse

Hermed en opfordring til at gå dybere ind i kampen mellem det gode og det onde med hinanden. Bliv bedre til at erkende jeres synd for jer selv eller for hinanden. Erkend hvilke rådne frugter, der findes i jeres liv og giv så hinanden gejst og mod på at leve i Ånden! Det behøver I ikke gøre nu, da der måske er meget, der skal bearbejdes og tænkes over lige nu. Men tænk på at bruge hinanden, når I mødes i jeres fællesskab og tænk også på at spørge mere ind til hinanden.

- Hvordan kan I helt konkret kæmpe kampen sammen og hjælpe hinanden fremover?